

[Niels Hølvæg Petersen.]

af nogle få timer at fastlægge vigtige dele af dansk udenrigspolitik.

Den anden glædelige begivenhed er aftalerne mellem USA og Sovjetunionen, først og fremmest aftalerne om en begrænsning af raketkapløbet. Også de andre aftaler er hver for sig betydningsfulde skridt. Aftalerne er den foreløbige kulmination på en udvikling i retning af stadig større gensidig forståelse mellem de to supermagter, som har kunnet iagttages igennem adskillige år. Det er glædeligt, at denne gensidige forståelse nu også giver sig udslag i stigende grad i formelle aftaler, cementeres med formelle aftaler. Men samtidig synes jeg, det må påpeges, hvor fantastisk og absurd det er, at verdens to supermagter, samtidig med at de afslutter aftaler om et mere vidtgående samarbejde end nogen sinde før, er engageret på hver sin side i krigen i Vietnam med store våbenleverancer, engageret på hver sin side i Mellemøstkrisen også med store våbenleverancer. Den verdenspolitiske situation overgår enhver fantasi.

Jeg skal derefter vende mig til de indenrigspolitiske ting. I en vis forstand har denne samling jo været en meget normal samling. Som sædvanlig har der været en bred enighed her i folketinget om meget store dele af den daglige praktiske lovgivning. Det gælder f. eks. vigtige dele af uddannelses- og socialpolitikken. Jeg kan nævne udvidelsen af undervisningspligten og tilpasningen af vor pensionslovgivning til fællesmarkedet. Det gælder jordlovgivningen, hvor der efter vores opfattelse både er skabt et sikkert værn og et bedre grundlag for planlægningen af vore arealer. Det gælder spørgsmålet om egnsudvikling. Det gælder også spørgsmålet om udnyttelse af danske naturressourcer. Det gælder i spørgsmålet om hovedstadsreformen, hvor der efter alt at dømme er skabt et sikkert politisk grundlag for en iværksættelse af en hovedstadsreform fra 1. april 1974.

Det radikale venstre medvirker også ved ændringen af arvesatserne. Vi medvirker bl. a., fordi vi opnåede betydelig hensyntagen til det helt afgørende problem om generationsskiftet i erhvervslivet. Det hører med til en moderne erhvervs politik at tage et vidtgående hensyn til virksomheden og beskæftigelsen i forbindelse med generations-

skiftet; derfor medvirker vi ved denne lovgivning.

Det er altså ikke en samling uden lyspunkter, og meget betydningsfuldt er det selvfølgelig, at der har været en omfattende enighed mellem folketingets partier om vor markedspolitik. Forhandlingerne har været slutført og med et godt resultat, som det store flertal af den radikale folketingsgruppe hilser med glæde.

Det lykkedes ikke at færdigbehandle forslaget om en forsvarsreform. Jeg vil gerne gentage, hvad der er sagt fra det radikale venstres side om dette spørgsmål. Den nuværende ordning er ikke tilfredsstillende. En reform er nødvendig. En nedsættelse af tjenestetiden er ønskelig. Jeg tør endda sige, at før noget andet parti pegede vi på disse ting. Forhandlingerne om en forsvarsreform må nu fortsætte i næste samling. Et resultat må se dagens lys i næste samling. Vi ønsker, at forhandlingerne føres på en sådan måde, at alle muligheder for at undersøge, om der kan skabes bred enighed, udnyttes til bunds. Men viser det sig derefter, at en bred enighed ikke kan opnås, så må de partier, som ønsker en modernisering af vor forsvarslovgivning, være forpligtet til at gennemføre reformen alene.

Vi har haft en trafikdebat i folketinget. Den afklarede ikke problemerne omkring vore store trafikinvesteringer. Regeringen erklærede i åbningstalen, at den agtede at tilvejebringe det fornødne beslutningsgrundlag for prioriteringen af de store trafikinvesteringer. Som det fremgik af debatten og folketingets vedtagelse, er dette ikke sket, og der er desværre endnu ikke så forfærdelig meget, der tyder på, at regeringen forstår udtrykket prioritering på ganske samme måde som vi andre. Ordet kan jo bruges i to forskellige betydninger. Man kan dels tale om, at det betyder belåning — det er altså ikke i den betydning, vi anvender det — man kan dels tale om, at det betyder, at man sætter tingene i rækkefølge. Jeg håber, at folketingets klare vedtagelse om dette vil betyde, at regeringen opgiver sine tanker om iværksættelse og samtidig gennemførelse af de store trafikinvesteringer. Vi anbefaler, at man både efterlever åbningstalens ord og den dagsordensvedtagelse, som fandt sted her i folketinget.

Under åbningsdebatten i oktober påpe-